

PERGALĖ

LIETUVOS KP(b) ZARASŲ APSKRITIES KOMITETO IR APSKRITIES VYKDOMOJO KOMITETO ORGANAS

BINA NUO 1949 m. kovo mėn. 12 d. ŠEŠTADIENIS

ZARASAI | Nr 23(319) | Kaina 20 kap.

Išplėsti bolševikinę agitaciją už kandidatai į TSRS Tautybių Tarybos deputatus

Šių metų kovo mėn. 20 diena - Zarasų rinkiminėje apygardoje №336 deputato į TSRS Tautybių Tarybą, rinkimų diena.

Šiomis dienomis vykę apskrities pramkombinato darbininkų, tarnautojų ir inžinieriniai-technikinių darbuotojų, zarasų miesto inteligentijos ir „Martytės Melnikaitės“ kolektyvinių ūkių valstiečių susirinkimai vienbalsiai išstatė Zarasų rinkiminėje apygardoje №336 kandidatu į TSRS Tautybių Tarybos deputatus ištikimą komunistų partijos ir tarybinės liaudies suvių, Lietuvos Komunistų Partijos (bolševikų) Centro Komiteto sekretorių drg. Trofimovą Aleksandrą Stepanovičių. Eilėje darbo žmonių susirinkimų, vykusių kolektyviniuose ūkiuose ir apylinkėse, buvo vieningai palaikytas drg. Trofimovo kandidatūros išstatymas. Šių metų kovo mėn 6 dieną įvyko rinkiminės apygardos (monių, Istaigų, kolektyvinių ūkių, MTS, tarybinio ūkio, komunistų organizacijų, profesinių sąjungų, komjaunimo organizacijų, dirbančiųjų atstovų rinkiminių pasitarimų, kuris su didžiu džiaugsmu palaikė dirbančiųjų susirinkimų vienbalsi nutarimą dėl drg. Trofimovo išstatymo kandidatu į TSRS Tautybių Tarybos deputatus.

Rinkiminės apygardos atstovų rinkiminio pasitarimo kreipimėsi į visus zarasų rinkiminės apygardos rinkėjus sakoma, kad drg. Trofimovo Aleksandro Stepanovičiaus išstatymas kandidatu į TSRS Tautybių Tarybos deputatus yra tampriausio, nenutrūkstamo liaudies ir partijos ryšio, staliniškojo komunistų ir nepartinio bloko tvirtovės nesugrąžinamumo patvirtinimas, bolševikų partijos reikalui, tarybinei vyriausybei ir didžiajam vadai drg. Stalinui dirbančiųjų atsidavimo išreiškimas. Apygardinis rinkiminis pasitarimas kreipėsi į rinkėjus rinkimų dieną visiems, kaip vienam, atėti į rinkimines apylinkes ir vieningai atiduoti savo balsus už kandidata drg. Trofimovą Aleksandrą Stepanovičių.

Iki rinkimų dienos teikio s dienos. Per šias dienas patikėtinais asmenys, agitkolektyvai turi išvystyti plačią bolševikinę agitaciją už išstatytą kandidata, parodyti rinkėjų masėms kandidato nuopelnus liaudžiai, tarybinei tėvynei, bolševikų partijai. Pasakoti apie tai, kad išstatytasis kandidatas drg. Trofimovas visa savo sąmoninga gyvenima paskyrė socialistinės tėvynės sukletėjimo vardan. Nuo 1946 metų badamas Lietuvos KP(b) Centro Komiteto sekretorium visas savo jėgas, visa turtingą bolševiko organizatoriaus patyrimą jis skiria sekmingojo mūsų respublikos liaudies ūkio atkirimui, lietuvų tautos gerbuvių kėlimo reikalui, garbingai vykdo pavestą jam partinį darba.

Draugas Trofimovas yra stalininio komunistų ir nepartinų bloko kandidatas. Agitatorių uždavinys yra, todėl, išsiskirti rinkėjams, kad, balsuodami už komunistų ir nepartinų bloko kandidatus, jie balsuos už bolševikų partiją, už tarybinės tėvynės didybę ir gėlia, už geriausią lietuvų tautos bičiulį - drg. Staliną.

Agituojant už kandidata, reikia plačiai aiškinti rinkėjų masėms tarybinę valstybinę ir visuomeninę santvarka, liaudinį tarybinės demokratijos pobūdį, Stalino Konstitucija, apie tarybinio rinkiminio išstatymo skirtumą nuo buržuazinio, aiškinti partijos linija žemės ūkyje. Agitacija už kandidata uždėda iki rinkimų rimtą ir atsakingą pareigą visiems agitatoriams patikėtiniams asmenims ir agitpunktų vedėjams. Šį uždavinį pesterieji garbingai atliks tuomet, jei jiems nuolat vadovaus ir teiks paramą partinės organizacijos. Todėl valstų partijos komitetų, pirminių partinių organizacijų pareiga nuolat instrukuoti agitatorius, kontroliuoti agitpunktų veiklą siekti, kad bolševikinė agitacija įgautų juo didesnį užmojį ir prisidėtų prie glaudesnio mūsų apskrities darbo žmonių susitelkimo apie didžiąją Leniną - Stalino partiją.

Lietuvos Komunistų Partijos (bolševikų) VI suvažiavimo

12 d. rezoliucija

dėl žemės ūkio ataskaitinio pranešimo apie Lietuvos KP(b) CK darba

1949 m. 8 d. moters diė
Naktiau agiau kaip lečkaus ataskaitinio ir žemės ūkio Lietuvos KP(b) CK darba, tarnaro Komiteto darba, rinkimės Komunistų Partijos (bolševikų) VI-asis suvažiavimas pripažišta Lietuvos KP(b) CK politinę linija teisinga ir partinį darba patenkinamu.

Respublikos partinė organizacija, VKP(b) CK vadovaujama, per ataskaitinį laikotarpį padidino savo eiles, sustiprėjo organizacinio poziciju, išaugo idėjiškai, išplėte ir sustiprino savo ryšius su plačiosios darbo žmonių masėmis ir atėjo į savo VI-ji suvažiavimą vieninga, glaudžiai susitelkusi apie VKP(b) lenininį-stalininį Centro Komiteta, apie mūsų partijos ir tarybinės liaudies vadą ir mokytoją - didįjį Staliną.

1941 metų birželio mėnesį klasikinę vokiečių fašistų užpuolimas nutraukė lietuvų tautos, iškvepiamos socializmo pergalių broliškoje Tarybų Sąjungos respublikose, tautų korybinį darba. Hitleriniai okupantai barbariškai nuioško Lietuvos žemes, sudėgino ir sugriovė šimtus miestų bei kaimų, tukstantius pramonės imonių, atėmė iš valstiečių žeme, jųjį gautą iš Tarybų valdžios, naikino nacionalinę kultūrą, varė vergijono darbo žmones ir rengė visiška lietuvų tautos išnaikinimą.

Didžiojo Tėvynės karo metais, kada ties mūsų Tėvyne pakibo mirtinas fašistinio pavergimo pavojus, Lietuvos bolševikai, didžiojo Stalino raginami, organizavo lietuvų tautos kovą su vokiečių grobikais, su tautos išdavikais - buržuaziniams naoliavistais, stojo tos kovos priešakyje ir darbais įrodė savo ištikimybę Lenino - Stalino partijai.

Lietuvų tauta, bolševikų partijos iškvepta, kovodama su okupantai prieš užnagarįje, partizanų būriuose ir Tarybinės Armijos dalyse, iškėsa savo indėlį į pergalės reikala. Su dėkingumu lietuvų tauta per amžius atmins, jog už išvadavimą, iš fašistinės vergovės ir išgelbėjimą nuo išnaikinimo ji turi būti dėkinga broliška galingosios socialistinės valstybės tautų pagalbai, pirmon eilėn didžiąjai rusų tautai, didžiojo Stalino karvedžio genijui.

Per laika, praėjusi nuo Lietuvos TSR išvadavimo iš vokiečių fašistinės okupacijos, respublikos partinė organizacija, nuolat vadovaujama bei padedama VKP(b) Centro Komiteto, tėviško draugo Stalino rūpinimosis lietuvų tauta dėka, nuveikė didelį darba karriant valstybinės valdžios organus bei stiprinant tarybinę santvarka, atstatant liaudies ūkį ir kultūrinės Istaigas, gerinant darbo žmonių medžiagines - buitines salygas bei keliant kultūrinį lygį. Partinė organizacija pakėlė Lietuvos darbo žmones į kovą dėl pokarinio stalininio penkmečio įvykdymą prieš laika.

Vykdydama VKP(b) CK nurodymus, partinė organizacija svariavusia dėmesį nukreipė į darba kaime klauisimus ir, remdamasi varguomenė, telkdama apie savę vi-

duitiniuosius valstiečius, išvystė ryžtinga puolimą prieš buožes, užtikrino tarybinio žemės naudojimo atkirimą. Iš dvarininkų, buožių, bažnyčių, vienuolynų ir vokiečių pakailkų palimta 1.576.094 hektarai žemės. 96.330 bežemių ir mažazemių valstiečių gavo žemės; jiems nemokamai perduotas didėjis kiekis gyvulių, pastatų, žemės ūkio inventoriaus, paimtų iš dvarininkų bei buožių; jiems suteikta didelė valstybinė parama ilgalaikiu kreditu, sėklomis bei statybinėmis medžiagomis. Dėka tarybinės žemės reformos įvykdymo pasikeitė klasinių jėgų santykiai kaime. Likviduota dvarininkų klasė, pakirsti ekonominiai buožių pagrindai, sumažėjo samdinių ir vargūjų valstiečių ūkių skaičius ir žymiai padidėjo vidutiniųjų valstiečių skaičius.

Išsteigtos 62 mašinu - traktorių stotys, kurios kasmet didina savo paramą valstiečiams bei kolektyviniams ūkiams.

Respublikoje sukurta 104 tarybiniai ūkiai, kuriuose augo gyvulių skaičius bei jų produktyvumas.

Vykdydama VKP(b) CK vasario pienuomo nutarimą, respublikos partinė organizacija pastekė grūdinių kultūrų derlingumo pakėlimo. Žymiai padidėjo žemlinių ir vasariųjų kviečių, ūkriųjų ruskelių, bulvių ir daržovių pasėliai. Prieš terminą buvo užbaigti javų, bulvių ir pieno pristatymai valstybei, sėkmingai įvykdytos vilnų, kailių ir odos žaliavų paruošos. Kai kurių laimėjimų respublikų valstiečių arklų ir produktų gyvulių skaičiaus didinimo srityje.

Milžiniški kolektyvinių ūkių valstiečių pasiekimai Tarybų Sąjungoje, žemės ūkio mechanizacijos augimas respublikoje vis labiau tikina Tarybų Lietuvos darbo valstiečių kolektyvinių ūkių santvarkos jėga bei gyvybingumu. Tukstantai valstiečių ūkių stoja į naują kolektyvinių ūkių gyvenimo kelia. Iki 1949 metų vasario 10 dienos respublikoje sukurta 926 kolektyviniai ūkiai ir 560 iniciatyvinių grupių kolektyviniai ūkiai sėkmingai atliko žemės ūkio darbus ir jų gautas grūdinių kultūrų derlius 20 - 25 proc. viršija individualiųjų valstiečių derliu. Prieš terminą įvykdė valstybines prievolės, kolektyviniai ūkiai išduoda kolektyvinių ūkių valstiečiams po 5 - 8 kg grūdų už darbadienį, žymų kiekį kitų produktų ir pinigų.

Respublikos pramonė sėkmingai įvykdė pirmųjų trejų penkmečio metų planą ir jau pralenkė prieškarinį pramonės gamybos lygį bendrosios produkcijos išleidimo atžvilgiu. Padidėję pramonės lyginamasis svoris liaudies ūkyje. Atkurta maisto ir pieno bei mėsos pramonė, sukurta žuvinės pramonė. Žymus darbas nuveiktas, atkuriant lengvąją ir metalo apdirbamą pramonę. Sukurta statybos pramonė. Išaugo energetiniai pajėgumai. Atstatytas geležinke-

lio, vandens, auto transportas ir Klaipėdos prekybinis jūros uostas. Karliu su naujų imonių atstatymu buvo vykdoma rekonstrukcija ir apginklavimas nauja technika, įgyvendinami socialistiniai gamybos organizavimo, darbo bei planavimo metodai.

Pastatytos ir paleistos I darba naujos gamyklos: „Elfa“, „Elektritas“, alebastrio. Baigiama autoremonto ir motorų remonto gamyklų statyba. Statoma eilė kitų gamyklų. Sukurta, sustiprėjo ir išplėte savo gaminių asortimentą gamybinė kooperacija. Didelis darbas yra nuveiktas miesto ūkio atstatymo srityje. Sąjunginės Vyriausybės nutarimu išplėsti statybos darbai respublikos sostinė - Vilniui atstatyti.

Pramonės bei transporto augima lydėjo darbininkų, kvalifikuotų kadru augimas is amatų ir FGA mokyklų, kursų bei stachanovinkų mokyklų. Pramonėje išaugo vadovaujančių ir inžinierinių - techninių darbuotojų kadrai. Kovoje dėl penkmečio plano įvykdymo išaugo politinis ir gamybinis darbininkų bei inžinierinių - techninių darbuotojų aktyvumas. Socialistinis lenktyniavimas aprėpė visas pramonės šakas ir tampa pagrindiniu darbo metodu.

Per pokarinį laikotarpį žymiai pakilo respublikos darbo žmonių medžiaginė gerovė ir pagerėjo kultūrinis - buitinis jų aptarnavimas. Piniginė reformos įvykdymo, kortelinės teikimo sistemos panaikinimo ir kainų sumažinimo dėka realusis darbininkų ir tarnautojų darbo užmokestis pakilo 1948 metais palyginti su 1947 metais daugiau kaip dukart. Pagerėjo darbo valstiečių ekonominis padėtis. Žymiai praplėstas prekybos ir viešojo maitinimo imonių tinklas. Atstatyta ir perduota darbo žmėnėms 340 tukstantų kvadratinų metrų gyvenamojo ploto. Ligoninėse ir sanatorijose lovų skaičius padidėjo beveik dukart palyginti su 1940 metų pradžia. Per ketverius metus respublikoje išduota pašėpų luvalidams ir žuvusių Tėvynės karo frontuose šeimoms 250 milijonai rublių pašėpų, pašėpų daugia vaikėms moterims - 206 milijonai rublių. Pašėpų darbininkams bei tarnautojams laik nu nedarbingumo metu, gydytis ir citoms materialinės paramos rošims per tą laika išaugo 3,5 karto ir sudarė 84 milijonus rublių.

Partinė organizacija per ataskaitinį laikotarpį nuderbo didelį darba kultūros, nacionalinės savo forma, socialistinės savo turiniu, išvystymo srityje. Atkurta Lietuvos TSR Mokslų Akademija, atkurta ir Isteigta 11 mokslo - tyrinėjimo institutų. Išaugo pradinių ir vidurinių mokyklų tinklas, veikla 12 aukštojo mokslo Istaigų. Mokslievių skaičius vidurinėse mokyklose palyginti su 1939 metais išaugo keturis kartus ir studentų skaičius aukštojo mokslo Istaigose - tris kartus. Prilmtant darbo žmonių vaikams, iš pagrindų pasikeitė socialistinis studentų sastatas. (Nukelta į 2 pusl.)

Lietuvos Komunistų Partija (bolševikų) VI suvažiavimo

REZOLUCIJA

dėl drg. Sniečkaus ataskaitinio pranešimo apie Lietuvos KP(b)CK darbą

(Atkelta iš 1 pusl.)

Sukurtas platus tinklas kultūros namų, klubų — skaitvykių, bibliotekų, muziejų, radijo taškų. Išaugo teatrų ir kino teatrų skaičius. Leidžiami 49 respublikiniai, miestų, apskrėčių laikraščiai bei žurnalai. Išversti lietuvių kalba ir išleisti pagrindiniai marksizmo — leninizmo klasikų veikalai, trys J. V. Stalino Raštų tomai, išspėstas mokėlių aprašymo vadovėlių klausimas.

Vykdydami VKP(b) Centro Komiteto istorinius nutarimus ideologijos klausimais, partinė organizacija pasiekė žymų ideologinio darbo pagerėjimą respublikoje. Žymi dauguma komunistų kelia savo politinį lygį, išaugo užsiėmimų politinėse mokyklose, partinėse mokyklose ir rateliuose kokybė bei idėjinis lygis, vis daugiau plečiama pasikaitinė marksistinės — lenininės teorijos propaganda. Rimta darba nuvėlė partinės organizacijos intelektualai marksistškai — leniniškai aukli, iškviči buržuazinės ideologijos įtakai, apolitiškumui bei keliaklupdavimui prieš buržuazinę kultūrą atskirų inteligentijos grupių tarpe. Respublikos aukštojo mokslo įstaigose pagerėjo jaunųjų specialistų parengimo ir idėjinio — politinio auklėjimo kokybė. Pagerėjo mokymo — auklėjimo darbo kokybė mokyklose. Išaugo mokytojų aktyvumas visuomeniniame — politiniame gyvenime. Pasiekta kai kurių laimėjimų lietuvių tarybinės literatūros ir meno vystymo srityje.

Vis plačiau vystomas masinis — politinis darbas. Spausdintoji bei žodinė agitacija įgauna vis labiau puolamąjį pobūdį, vis labiau demaskuoja priešiškas buržuazinių nacionalistų, buožių ir reakcines katilukų dvasininkijos užnaujas.

Partinių organizacijų dirbamas darbo žmonių komunistinio auklėjimo darbas pakėlė darbo žmonių samoningumą, dar glaudžiau sutelkė lietuvių tautą apie bolševikų partiją ir tarybinę vyriausybę, apie karviškiai liudija pulki stalinio komunistų ir nepartinę bloko pergale rinkimuose ir Tarybas bei liaudies teismus, platus socialistinio lenktyvavimo bei stachanovinio sąjūdžio išsivystymas pramonėje, kolektyvinių ūkių sąjūdis kaime, aukštas politinis gyventojų aktyvumas vykdyti visas partijos ir vyriausybės priemones.

Kovoje dėl pokarinio stalinio penkmečio uždavinijų įvykdymo augo ir stiprėjo mūsų respublikos partinė organizacija. Per ataskaitinį laikotarpį Lietuvos KP(b) kiekybinis sąstatas išaugo penkis kartus, pirmųjų partinių organizacijų skaičius — septynis kartus. Partinė organizacija žymiai papildė savo eiles, priimdama į VKP(b) geriausius, priešaki-

nus žmones iš darbininkų, valstiečių ir inteligentijos tarpo. Išaugo organizacinio — partinio ir partinio — politinio darbo lygis. Žymiai išaugo vietinių partinių, tarybinių ir ūkinų darbuotojų kadrai, sugėbantieji bolševikiškai kovoti dėl partijos ir vyriausybės direktyvų įvykdymo.

Partinio vadovavimo vietinėms Taryboms dėka pakilo jų vaidmuo vadovaujant ūkinei bei kultūrinei statybai. Dėšimtyis tokiandien respublikos darbo žmonių traukta į aktyvų Tarybų darbą.

Žymiai išaugo, organizaciniu požiūriu sustiprėjo ir pagerino savo darbą profesinės sąjungos, 86 nuosimčiai darbininkų ir tarnautojų yra profsąjungų nariai. Išaugo profsąjunginių organizacijų vaidmuo vystant socialistines lenktynes bei stachanovinį judėjimą, gerinant kultūrinę — buitinį darbu žmonių aptarnavimą.

Respublikos komjaunimo organizacija per ataskaitinį laikotarpį išaugo beveik dešimt kartų ir priskaito savo eilėse 35 tūkstančius komjaunuolių. Pagerėjo idėjinis — politinis komjaunuolių ir jaunimo auklėjimas.

Aple partines ir tarybines organizacijas suburtas žymus aktyvas iš darbininkų, kolektyvinių ūkių valstiečių, darbo valstiečių ir priešakinės inteligentijos tarpo, kuriuo remdamasi partinė organizacija mobilizuoja darbo žmonių masas socialistinės statybos uždaviniais vykdyti.

Partinė organizacija pakėė savo politinį budrumą, sustiprino darbą demaskuojanti buržuazinę — nacionalistinę ideologiją ir kovojanti prieš taikstytojišką pažiūrą ir buržuazinius nacionalistus. Partinė organizacija energingai vykdo buožių apribojimo bei išstomimo politiką kaime.

Tačiau Lietuvos KP(b) VI-sis suvažiavimas pažymi, jog Centro Komiteto ir vietinių partinių organų darbe, vadovaujant ūkinei ir kultūrinei statybai respublikoje, yra rimtų trūkumų.

Lietuvos KP(b) CK ir Ministrų Taryba, nukreipė dėmesį į elnamųjų žemės ūkio kampanijų įvykdymą, nepakankamą užsiiminėjo perspektyvinio respublikos žemės ūkio išsivystymo klausimais, gyvulininkystės vystymo planai respublikoje neįvykdomi. Apleista yra sėklininkystė ir itin lėtai perėinama prie veislinių pasėlių. Veltuojami su žemės ūkio darbu porušiomu bei atlikimu. Kai kurios MTS dirba nepatenkinamai ir tinkamai nekovoja dėl derlingumo pakėlimo jų aptarnaujantuose kolektyvuose ūkiuose. Eilė tarybinių ūkių gauna žemės derlius. Eilėje apskrėčių kolektyvinių ūkių organizavimas vyksta samiegos būdu, be reikiamo partinio vadovavimo. Nepakankamai kovojama prieš buožių prasiškerbimą ir ko-

lektyvinius ūkius.

Suvažiavimas laiko ypatingai stambiu trūkumu CK, Ministrų Tarybos ir vietinių partinių, tarybinių ir žemės ūkio organų darbe silpna jų dėmesį organizaciniams — ūkiniam naujai sukurtų kolektyvinių ūkių stiprinimui. Daugelyje atveju valstiečiams susijungus į kolektyvinius ūkius, neįvykdomas laiku, sulinkamais su žemės ūkio artėlis istatais, žemės suteikimas į vieną masyvą, sėkų supylimas, visuomeninimas gyvulių su pašarais, žemės ūkio inventorius ir ūkinų pastatų. Silpnai sutvarkoma darbo organizacija, visuomeninio turto apsaikta bei apsauga. Nepakankamai vykdomas TSRS Ministrų Tarybos 1948 metų balandžio 19 dienos nutarimas „Dėl priemonių darbo organizacijai pagerinti, darbo našumui pakeikti ir darbo ūmokesėiui sutvarkyti kolektyvuose ūkiuose“.

Pramonės srityje ūkinės ir partinės organizacijos dar tinkamai nekovoja dėl visų vidinių rezervų mobilizavimo. Neplėtinami išnaudojami turiniai įmonių pajėgumai. Yra faktų, kad nustatomi sumažinti planai. Neskiiriama tinkamos dėmesio darbo organizacijos klausimams, išdirbio normų nustatymai, daug darbo reikalaujančių procesų mechanizavimui. Tinkamai nekovoja dėl savikamos sumažinimo, apyvartinių lėšų apyvartos paspartinimo, dėl įmonių rentabilumo pakėlimo.

Suvažiavimas laiko ypač nepakėiamu, kad dauguma įmonių (ypač lengvosios, maisto ir vietinės pramonės) nepatenkinamai vykdo planinius uždavinius gaminių asortimento bei kokybės atžvilgiu. Atskiros pramonės šakos (žuvies, statybos ir kuro) sistemingai neįvykdo gamybinių planų.

Suvažiavimas pažymi rimtus trūkumus partinės organizacijos darbe vykdydami VKP(b) CK nutarimus ideologiniais klausimais. Partinės organizacijos dar nepakankamai ryžtingai kovoja prieš buržuazinę — nacionalistinę ideologijos pasireiškimus, prieš taikstyti su faktais, kada dėstyme, mokslo tyrimo darbuose, literaturoje ir mene pratempiamos antipartinės, antimokslinės koncepcijos.

Partinės organizacijos mažai gilinais į marksistinio — lenininio laivaimosi mokyklų bei ratelių darbo turinį, nedirba sistemingai su propagandiniais, dėl ko komunistai ir aktyvas bolševikų partijos teorijos bei istorijos studijavimas nevisada derina su konkrečiais partinės organizacijos uždaviniais.

Agitacinis — masinis darbas ne visuomet yra kovingas, pasikalbėjimai bei pranešimai ruošiami dar žemame idėjinime — teoriniame lygyje. Nėra sistemingo agitatorių instruktazo. Daugelis kultūros — švietimo įstaigų netapo dar kultūrinio darbo

kaime centrais, ne išjungė i kaimo pertvarkymą socialistiniais pagrindais. Kultūros — švietimo darbe silpnai panaudojamos kėlinojamųjų kinų ir radijo tinklas.

Respublikos Mokslių Akademijos ir aukštojo mokslo įstaigų triamasis darbas dar silpnai siejamas su tolesnio respublikos pramonės bei žemės ūkio vystymosi problemų nagrinėjimu. Nepradėtas sistemingas lietuvių tautos kultūrinio pakėlimo nagrinėjimas iš marksistinio — lenininio mokslo pozicijų. Respublikos aukštojo mokslo įstaigų išleidžiamų pramonės, žemės ūkio ir transporto specialistų skaičius bei paruošimo lygis dar nepatenkinamas liaudies ūkio išsivystymo poreikių.

Partinės organizacijos ir švietimo ministerija nepatenkinamai vadovauja mokykloms. Daugelyje mokyklų visuomeninės — politinės disciplinos dėstomos žema me idėjinime — teoriniame lygyje, menkai organizuotas mokyklose priešakinės mēdritinės biologijos studijavimas.

Literatūra ir menas vis dar atsilieka nuo gyvenimo ir nepatenkina darbo žmonių poreikių. Rašytojų ir dailininkų kūriniuose silpnai atvaizduojama socialistinė statyba respublikoje. Apleista yra dramaturgija ir literatūra vaikams. Rašytojų, dailininkų ir kompozitorių sąjungų darbe nepatenkinamai išsivystoma kritika bei savikritika, dalis rašytojų ir dailininkų nedirba kėrybinio darbo.

Suvažiavimas pažymi, kad partinis — organizacinis darbas atsilieka organizaciniu požiūriu nuo respublikos partinės organizacijos uždavinių.

Daugelis partijos apskričių, miestų ir valsėčių komitetų nepatenkinamai dirba vidinį partinį darbą, nerodo reikiamo rūpesėio dėl pirmi-

nių partinių organizacijų, kaip partijos pagrindo, dar kaip sustiprinimo bei pagerinimo, dėl jaunų komunistų idėjinio — politinio auklėjimo ir visu komunistų traukimo į aktyvų partinį bei politinį gyvenimą. Eilėje partinių organizacijų silpnai išvystyta bolševikinė kritika ir savikritika, retai ir žemai me lygyje vyksta partinių komitetų plenumai, pirminių partinių organizacijų bei aktyvo susirinkimai.

Partinių ir komjaunimo organizacijų tinklas svarbiausių pramonės šakų imonėse ir ypatingai kaime yra nepakankamas, retai ir žemai me lygyje vyksta partinių komitetų ir organizacijų nerodo reikiamo susirapini mo priimamųjų ir partija kokybinės sudėties pagerinimui ir prileidžia pažeidimai lenininio — stalinio individualios atrankos į VKP(b) vadovėlių.

Lietuvos KP(b) CK nepakankamai tikrino partijos apskričių, miestų, valsėčių komitetų darbą maža aplėberindavo ir maža skieidė geriausių partinių organizacijų darbo patyrimą. Didžiausias CK, respublikos Ministrų Tarybos ir vietinių partinių bei tarybinių organų darbo trūkumas yra tas, kad jie silpnai tikrina partijos bei vyriausybės direktyvų ir savo nutarimų vykdymą. Partinės organizacijos dar nepakankamai politiškai vadovauja tarybiniais ir ūkiniais organams.

Toliau stiprinant ir plečiant respublikoje socialistinę statybą, suvažiavimas yra tus nuomonės, jog Lietuvos partinė organizacija turi sutelkti savo pastangas šioms pagrindiniams uždaviniais įvykdyti.

(Pabaiga sekandiam numeriy)

LKP (b) apskrities komiteto propagandos ir agitacijos skyriuje

Šiomis dienomis LKP(b) apskrities komiteto propagandos ir agitacijos skyriuje buvo išklaudytos LKJS apskrities komiteto propagandos ir agitacijos skyriaus vedėjo pranešimas apie ratelių V. I. Lenino ir J. V. Stalino biografioms nagrinėti darbą. Pastarajame buvo nurodyta nepatenkinama kai kurių ratelių darba ir duoti konkretūs nurodymai.

Vėliau, kovo mėn. 9 diena, partijos apskrities komiteto propagandos ir agitacijos skyriuje buvo išklaudyti Antazavės valsčiaus partongo

drg. Suetkovo ir partijos Imbrado valsčiaus komiteto propagandisto drg. Smirnovo pranešimas apie spaudos platinimą Antazavės ir Imbrado valsčiuose. Propagandos ir agitacijos skyrius konstatavo, kad šiuose valsčiuose neleistinai blogai vyksta spaudos, ypač apskrities laikraščio, platinimas. Drg. Suetkovui ir Smirnovui pastatyta uždavinys ir duoti konkretūs nurodymai padėčiai ištaisyti ir pagerinti spaudos pristatymą skaitytojams.

Pasiruošimas pavasario sėjai

MANP nesirūpinama sutarčių sudarymu

Išaiškines priežastis, trukdžius praėjusiais metais darbą, Degučių mašinų — arklų nuomojimo punktą šiuo metu sparčiai ruošiasi pavasario sėjai. Jau dabar yra atremontuota 8 plūgai, 5 spyruoklinės ir 9 paprastos akėčios ir kitas žemės ūkio inventoriūs. 9 daibiniai arkliai, kurie bus panaudoti jami pavasario sėjos darbams, privesti iki vidutinio riebumo.

Tačiau visa tai dar neduoda pagrindo manyti, kad pasiruošimas pavasario sėjai

vyksta visai patenkinamai. Kažkodėl MANP vedėjas drg. Kasakauskas neskiria rimto dėmesio sutarčių su darbu valstiečiais dėl žemės apdirbimo sudarymo. Iki šiol nepasirašyta nė viena sutartis. Atrodo, MANP vadovybė turėtų suprasti, kad sutarčių su kolektyviniais ir individualiniais ūkiais sudarymas — vienas iš svarbiausių šio meto uždavinių. Sėkmingas jo išsprendimas užtikrins tinkamą pavasario sėjos darbų atlikimą.

O. Zernyj.

Kolektyvininkai ruošiasi sėjai

Neseniai susikarūsime Smalvų valsč. Čerčinovskio vardo kolektyviniame ūky aktyviai vyksta pasiruošimas pavasario sėjos darbams. Baigiamas žemės ūkio inventoriūso remontas. Jau atremontuota 8 plūgai, 15 akėčių, 6 kultivatoriai, sėjamoji mašina.

Daug dėmesio skiriama sėklų paruošimui. Jau išvalyta ir pilnai paruošta pavasario sėjai 124 centneriai sėklų. Rimtas dėmesys skiriamas sėklų daigumo patikrinimui. Sėklų pavyzdžiai nusiųsti į rušinių sėklų laboratoriją.

H. Pieviškis

Už tolimesnį kolektyvinių ūkių stiprinimą

Š. m. sausio mėn. pabaigoje Dusetų valsčiaus Sadonų apylinkės Dikmonių kaimo valstiečiai susibūrė į kolektyvinį ūkį, pravadinę jį „Pirmyn“. Ši žemės ūkio artelė mūsų apylinkėje susiorganizavo deka nevalstamų iniciatyvės grupės pastangų, turėdama vadovą Sadonų apylinkės Tarybos deputatą, dešimtkiemių Igolotinis drg. P. Matukas ir aš. Pirmuoju padėjėju jai buvo klubas — skaityklė.

Į kolektyvinį ūkį įstojo 16 Dikmonių kaimo valstiečių šeimų, anksčiau turėjusių po 7—16 ha. Žemės ūkio artelė „Pirmyn“ dabar turi 240 ha žemės. Pirmininku išrinktas valstietis Liminauskas.

Išlikrus kolektyviniame ūkyje, prieš apylinkės Tarybą iškilio dar vienas nepaprastai atsakingas uždavinys — nuolat kovoti už tolimesnį jauno kolektyvino ūkio stiprinimą, organizavimą bei ūkinio požiūriu, praktiškai padėti kolektyvininkams kurti naują gyvenimą.

Labai platus apylinkės Tarybos darbo baras — masinis aiškinamasis darbas kolek-

tyvinių ūkių valstiečių tarpe ryšium su žemės ūkio artelių gyvenimo įstatymų nagrinėjimu. Turint galvoje, kad kolektyvinių ūkių valstiečių politinis sąmoningumas dar nepakankamai aukštas, lygyje, tam svarbiam darbu Sadonų apylinkės Tarybos deputatui skiria didelį dėmesį.

Kiekvienam kolektyviniame ūkyje valstiečių susirinkime iškyla įvairiausi klausimai, kuriuos stengiamasi kuo aiškiau atsakyti.

Maža to, žinant, kas labiausiai domina valstiečius, tais klausimais pranešimus bei paskaitas kas savaitę ir dažniau, apylinkės Taryba skaityti kviečia klubo — skaityklės vedėją drg. Rudokaite ir Sadonų ūkinės mokyklos vedėją drg. Rosickaitę.

Po paskaitų visuomet išsivysto gyvos diskusijos. Jose išaiškinami visi labiausiai interesuojantieji klausimai, kaip darbo apmokėjimas kolektyviniuose ūkiuose, darbo drausmė, gamybinų planų svarba, kultūrinis — buitinis kolektyvinių ūkių aptarnavimas. Šio masinio aiškinamojo darbo reikšmė yra labai didelė,

nes stiprina kolektyvinį ūkį organizacinio požiūriu.

Artėja pavasario sėja. Į šią, jaunam kolektyviniam ūkiui „Pirmyn“ nepaprastai svarbią kampaniją apylinkės Taryba taip pat kreipia didelį dėmesį. Nuolatini rūpinimosi bei vadovavimo rezultate kolektyvino ūkio „Pirmyn“ daibiniai arkliai (jų yra viso 11) aukščiau vidutinio riebumo gali tuojau pradėti pavasario sėjos darbus. Plūgai jau baigiami remontuoti. Apylinkės Taryba tarpininkauja tarp kolektyvino ūkio ir valsčiaus vykdymo komiteto dėl savalaikio mineralinių trąšų, o taip pat žemės ūkio mašinų — piauamųjų bei kertamųjų — gavimo. Sėkles velymas įvykdytas virš 80%.

Pasirengimas pavasario sėjai kolektyviniame ūkyje „Pirmyn“ vykdomas sparčiais tempais. Iki galo ji sėkmingai praversti, nuolat kovoti už sparčią kolektyvinių ūkių statybą ir jaunų kolektyvinių ūkių atsparumą apylinkės deputatų pareigai.

A. Dudenas

Dusetų valsč. Sadonų apylinkės Tarybos pirmininkas

Į pagalbą nagrinėjantiems žemės ūkio artelės įstatus

Kaip valdoma žemės ūkio artelė

(Tęslnys iš № 22(318))
Bendro susirinkimo sprendimas priimomas kiekvienam kolektyviniui. Sprendimai priimami balsų dauguma, atvirai balsuojant. Bendro susirinkimo sprendimas teisingas, kai balsų yra nemažiau pusės.

Prie revizinės komisijos ir valdybos rinkimu, prie įvairių fondų skirstymo, prie pašalinimo iš tarybos reikla, kad susirinkime dalyvautų nemažiau kaip du trečdaliai narių.

Labai svarbus ir atsakingas reikalas yra artelės valdybos ir revizinės komisijos rinkimas. Nuo to, kokie žmonės bus pastatyti artelės priekakyje priklauso kolektyvinių ūkių gamybos išsivystymas, materialinė ir kultūrinė kolektyvinių ūkių gerovė.

Todėl vadovavimo postuose kolektyviniui išstato geriausius, teisingiausius, darbą mylinčius savo narius.

Kolektyvino ūkio valdyba yra vykdymo organas, kuris vadovauja visiems reikalams tarp bendro susirinkimų ir atsako už artelės

darbą, už išpareigojimų valstybei vykdymą.

Valdybos priekakyje stovi artelės pirmininkas, kuris kartais yra ir valdybos pirmininkas.

Savo darbą valdyba nukreipia taip, kad įvykdytų įstatus ir bendro susirinkimo sprendimus. Dėl kolektyvino ūkio reikalų apsarstyto artelės valdyba saukia posėdžius ne rečiau kaip 2 kartus i mėnesį.

Kasdieniniame artelės darbu vadovauja artelės pirmininkas.

Didelės ir atsakingos valdybos ir artelės pirmininko pareigos.

Jie tvarko visas artelės lėšas, praveda avanso išdavimą, skiria natūralinius fondus, organizuoja gamybinį kolektyvinių ūkių darbą. Valdyba skiria laukininkystės brigadų brigadininkus, gyvulininkystės fermų vedėjus, saskaitininkus.

Valdyba turi aprašyti tikslų valstybinį planų įvykdymą, reikšti iniciatyvą kolektyvino darbo organizavime.

Valdybos nurodymus, jeigu

jie neprieštarauja įstatams, būtina vykdyti visi kolektyviniui. Dykdandionius gali nubausti pagal nustatytas vidaus tvarkymosi taisykles.

Ne mažiau svarbus uždavinys yra ir revizinės komisijos. Ji praveda reviziją nemažiau 4 kartus i metus, praveda kontrolę ūkintame ir finansiniame valdybos gyvenime, tikrina atsiskaitimų su artelės nariais, organizacijomis ir kitais asmenimis teisingumą, seka socialistinės nuosavybės išlaikymą, išpareigojimų įvykdymą valstybei. Revizinė komisija praveda netikėtą reviziją kaip visame kolektyviniame ūkyje, taip ir atskirose šakose. I revizinės komisijos sudėty negali būti išrinkti tie asmenys, kurie yra skolingi kolektyviniame ūkyje arba valdybos narių giminės.

Kolektyvinių ūkių valdybos organų rinkimai ir jų atsiskaitymas prieš susirinkimą leidžia kiekvienam kolektyviniui aktyviai dalyvauti kolektyvinių ūkių statyboje ir valdyme.

F. Petrovas

Sienlaikraščių apžvalga

Turingingas sienlaikraštis

Tikrai geras sieninis laikraštis patraukia skaitytoją ne vien savo gražiu apiforminimu, bendra išvaizda. Jei sienlaikraštis truks turingingumo, jis bus neįdomus, nors būtų ir meniškai išpuoštas. Ši dalyką tinkamai suprato Zarasų MTS pirmosios kompanijos organizacijos sienlaikraštis „Traktoristas“ redakcija. Štai, pavyzdžiui, šių metų vasario mėnesio 18 d. numeryje įžanginis straipsnis pašvęstas Tarybinės Armijos trisdešimtmimosoms metinėms.

Skaityme sekantį straipsnį — „Disciplina traktoristų kursuose — sėkmingumo laidas“. Prie MTS vyksta traktoristų kursai. Daugelis klausytojų gerai ir drausmingai elgiasi užsiėmimuose, eilė jų — lauzo užsiėmimų discipliną. Straipsnio autorius rašo, kad traktorininkų kursų užsiėmimuose stropiai lanko kiekvieną pamoką ir rimtai elgiasi jų metu traktorininkai Vaškevičius, Liminauskas, Guntulis ir kiti. Jie supranta, kad rimto darbo rezultate įgys specialybę ir šauniai darbuosis kolektyvinių ūkių laukuose. G. tokie kursų lankytojai, kaip drg. Kurakinas, Pranckūnas

ir Andrijauskas savo blogu elgesiu tik ardo drausmą, patys sau kenkdami. Straipsnio autorius padaro konkrečią išvadą — minėti kursantai turi nedelsiant baigti su tokiu nerimtu atsiėmimu užsiėmimus.

Straipsnyje „Kaip mes turime prižiūrėti mašiną“ rašoma, kad traktorininkas savo mašiną turi nuolat prižiūrėti, sekti, kad ji neišėitų iš rikiuotės nei vieni dienai. Vistik, rašo straipsnio autorius, tarpe rūpestingų ir tikrai šeiminkiškių traktorininkų, tinkamai prižiurinių savo mašiną, yra tokių lengvabūdių, kaip drg. Clegis, drg. Staniulis, kurie sako, kad jei mašina važiuoja — tai nieko daugiau nereikia, ir prižiūrėti ją nėra jau taip svarbu. Čia autorius ryžtingai smerkia tokias netinkamas pažūras i mašinų priežiūrą. Straipsnio pabaigoje apsilėdėlimams linkima „nugalėti tinginį ir sekti rūpestingųjų draugų pavyzdžiu“.

Elituotame humoristiniame satyriniame „straipsnyje „Kursų eiga“ plikami ne drausmingieji kursantai ir iškeliami darbštieji. J. Juknevičius

Ir vėl apie jį ...

(Pasikalbėjimas)

— Jas pažįstate Beitą? —

— Kas jis, kas tai, atsimeinu.

— Vis toks pat, žinote, riebus su visuomet niturimis akimis. Paklauskite bet kurį Salako gyventoją, jis papasakos, nes visi per daug gerai jį ten pažįsta.

— Ach taip! Tai Salako gydytojas. Atsimenu, atsimenu.

— Ka Jūs, koks ten gydytojas, kodėl Jūs šmežiariate tarybinę mediciną. Tai tik medicinos darbuotojas su diplomu, nes iš viso dabar neadaug atsiras tokių kyšininkų. Jų gal ar užluktume 10 metų atgal ar prie vokiečių okupacijos, bet ne dabar. Man atrodo, kad Beitalas jau seniai atgyvenusių buržuazinių laikų tipas. Rokie jau nebeturi vietos mūsų įstaigoje, todėl ir šitam ten jos neturi būti.

— Kaip tai, — susidomėjo pašnekovas, — apie Beitalą perėjais metais rašė laikraštį. Jau praėjo daugiau kaip pusė metų, jis arbut suprato savo klaidas.

Be to, sveikatos skyriaus įdovybė užtikrino redakciją, kad jis pasitaisys. Pasakotojas susijaudino ir su pykčiu atsakė:

— Ka Jūs žinote, aš Beitalą kiekvieną dieną matau, visas jo darbas man aklyse. Pastitaisyti jis ir nesirengs. Vėlia kaip ir seniau, o kyšų emimo taip pat nenutaukė.

O jeigu apie jį rašė, tai jam niekai, kaip sakoma „kaip žirniai i siena“. Jas tik pamanykite. Vieną kartą atvažiuoja i ambulatoriją Žiliuskas iš Narinų apylinkės, Bajorėlių kaimo. Taip atvažiuoja, vadinasi, anksti rytą ir tuoj pas Beitalą. Kreipiasi maloniai: „Aš pas Jus, ponas daktarai!... Tas, šloktuodamas po sotaus pusrūgį, primerkęs niurias akis diubtelėjo i jį lyg iš aukšto:

„Ko tau reikia?“

„Senelė miršta. Padėkite!

Išgydykite!“

„Taip... miršta. Reikėtų nuvažiuoti. O užsimokėti pinigų turi“.

„Jau tik išgydykite — nieko nepagalėsiu, nors ir varžingal gyvenu. Tiktai padėkite!“

„Gerai. Vaziuojam Na, o jei tu varžingal gyvenai, iš tavęs užteks šimto rubliukų“.

Valstietis baimingai ir nustebes pažūrėjo i Beitalą.

„Nėra pas mane, ponas, tiek pinigų. Duosiu, kiek turiu, o likusius — vėliau“.

Pasigautėję, vadinasi, Beitalas bėdos užgruvusio žmogaus, nuvažiuavo. Apžiūrėjo ligonę, išvirškė vaistų ir tarė šeiminkai:

„Vistik miršta. Na, o jei aš jos negaliu išgydyti, užteks iš tavęs ir 80 rublių. O dabar parvežk mane namo.“

Valstiečiui išvažiavus iš namų, ligonė mirė.

„Štai kokie reikalai, o Jūs sakote — jis gydytojas. Grobikas jis!“

— Na, tai gal būt, vienintelis atsitikimas. Gydytojais neužsiminėja privačia praktika, nė vienas iš jų apskirtyje neturi tam patento ir leidimo.

— Taip. Ka Jūs bekalbėti, lupa Beitalas klįntus ir baigta. Be to ir alga gauna. O tokie atsitikimai ne vieninteliai. Štai, kai Beitalas padarė vizitą pas Dieninį Vinsonėlių kaimė, tai ir nulupė nuo jo 100 rublių. O kiek tokių atsitikimų buvo, visų iš karto nesuminėti. Kiek kartų valsčiaus vykdamosis komitetas išaukštinėjo jį i posėdį, bet jis vis neatvykdavo. Žinoj kad jo tenai nepaglostys.

Pasakotojo faktai papiktinami ir, kaip ten bebūtų, tikri.

Apskrities apsaugos sveikatos skyrius neturėtų pamiršti, kad panašiems beitalams tarybinėse įstaigoje nėra vietos. A. Petraltis

Ats. Redaktorius V. Grigorjevus